

6. Пасічний Р. Національна безпека України в епоху глобалізації: Р. Пасічний // Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку. – 2012. Випуск 24. – С. 108-112. – Режим доступу: http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/13504/1/20_108-112_Vyp_24_Nac-idea.pdf.
7. Семенченко А. І. Методологія стратегічного планування у сфері державного управління забезпеченням національної безпеки України : монографія / А. І. Семенченко. – К. : НАДУ, 2008. – 428 с.
8. Ситник Г. П. Державне управління національної безпеки (теорія і практика): монографія / Г. П. Ситник. – К.: Вид-во НАДУ, 2004. – 408 с.
9. Правий сектор опублікував проєкт закону про цивільну зброю та боєприпаси / Прямий ефір "112 Україна". – Режим доступу: <http://ua.112.ua/suspilstvo/pravyi-sektor-opublikuvav-proekt-zakonu-protsyvilnu-zbroiu-ta-boieprypasy-228953.html>.
10. Про цивільну зброю і боєприпаси: Верховна Рада України, проєкт Закону від 10.12.2014 № 1135-1. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=52809.
11. Краща стрілецька зброя ХХ-го століття в світі / Телехранитель: офіційний сайт. – Режим доступу: <http://bodyguards.com.ua/weapons/ognestrelnoe/1118-luchshee-strelkovoe-oruzhie-xx-veka-v-mire.html>.
12. Понад 80% українців проти вільного продажу зброї – опитування / Офіційний сайт "Українська правда". – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/news/2015/08/11/7077467/>.
13. Трегубов В. ТОП-шість міфів про легалізацію зброї в Україні / В. Трегубов // Інформаційний портал Україна без корупції: офіційний сайт. – Режим доступу: <http://www.coruption.net/novini/item/60658-top-shist-mifiv-pro-lehalizatsiuiu-zbroi-v-ukraini>.
14. Лот Д. Больше оружия – меньше преступлений. – М.: ИНФРА-М, 2010. – 158 с.

Bulkot A.V.

PhD, Associate Professor

Rasniuk I.V.

Student

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman, Ukraine

INTERNAL CONTROL OF COMPLEX SYSTEM AS THE FACTOR OF ECONOMIC SECURITY OF BUSINESS AT THE ENTERPRISES, INSTITUTIONS, THE ORGANIZATIONS

Bulkot A.V.

Docent

Rasniuk I.V.

Student

Kijowski narodowy ekonomiczny uniwersytet imienia W. Hetmana, m. Kijów, Ukraina

KONTROLA WEWNĘTRZNA SYSTEMU KOMPLEKSOWEGO JAKO CZYNNIK BEZPIECZEŃSTWA EKONOMICZNEGO BIZNESU NA PRZEDSIĘBIORSTWACH, W INSTYTUCJACH I ORGANIZACJACH

In the article the features of internal control are considered as a complex system at the enterprises, institutions, organizations. The main objectives of the enterprise are explored to ensure appropriate guarantee. Also it is offered (suggested) to make a report of four sections during making the internal control as a complex system at the enterprises.

Key words: internal control, system of internal control, complex system, enterprise, components of internal control, monitoring, report.

W artykule rozpatrzono właściwości kontroli wewnętrznej jako systemu kompleksowego na przedsiębiorstwach, w instytucjach i organizacjach. Zbadano główne cele przedsiębiorstwa w celu zabezpieczenia odpowiedniej gwarancji. Zaproponowano składać sprawozdanie z czterech rozdziałów podczas kontroli wewnętrznej jako systemu kompleksowego na przedsiębiorstwach.

Kluczowe słowa: kontrola wewnętrzna, system kontroli wewnętrznej, kompleksowy system, przedsiębiorstwo, składniki kontroli wewnętrznej, monitoring, sprawozdanie.

Kontrola wewnętrzna na przedsiębiorstwach, w instytucjach i organizacjach jako funkcja rządzenia we współczesnych warunkach gospodarowania zabezpiecza jakościowe opracowanie i efektywne osiągnięcie celu przedsiębiorstwa przez realizację podjętych decyzji administracyjnych. Właściwością kontroli wewnętrznej jest również to, że ona funkcjonuje w chwili spełnienia i załatwienia operacji gospodarczych. Z kolei to pozwala w porę ujawnić usterki i wyznaczyć środki dla ich usunięcia. Kontrola wewnętrzna jako czynnik bezpieczeństwa ekonomicznego biznesu spełnia się na poziomie przedsiębiorstwa i jego obiektem jest działalność gospodarza przedsiębiorstwa.

W ogóle problem rozwoju kontroli wewnętrznej na poziomie bądź-jakiego przedsiębiorstwa polega na wyrobieniu kompleksowego, systemowego podejścia i związanych z nimi decyzji metodycznych, które mogłyby stworzyć praktyczne warunki dla jej funkcjonowania na przedsiębiorstwach. Więc dany problem nabywa szczególnej aktualności, ponieważ na uzgodnione i efektywne prowadzenie działalności gospodarczej określony wpływ, który spełnia się na czynny kompleksowy system wewnętrznej kontroli na przedsiębiorstwie i staną się podstawą dla późniejszych badań w danym pytaniu.

Więc, kierownicy organizacji już dawno szukają drogi polepszania kontroli tym, czym oni rządzą. Miejsce kontroli wewnętrznej na przedsiębiorstwie polega na tym, żeby skierować jej kurs na dochodowość i sprowadzić do minimum "niespodzianki", które będą spotykały się na drodze. Ona daje możliwość managementowi rządzić w szybko zmiennym ekonomicznym i konkurującym środowisku, zgodnie z przemiennymi wymaganiami i priorytetami klientów, a także restrukturyzacją, w celu przyszłego wzrostu. Wewnętrzna kontrola podwyższa efektywność, skraca ryzyka i straty aktywów i pomaga zabezpieczyć pewność finansowych sprawozdań, a także dotrzymanie prawodawczych wymagań i akt normatywnych.

Przez to, że wewnętrzna kontrola na przedsiębiorstwie wykorzystuje się w różnych celach, coraz więcej rosną potrzeby w polepszonych systemach kontroli i sprawozdawczych tabel na nich. Kontrola wewnętrzna coraz więcej i więcej rozpatruje się z punktu widzenia rozwiązania bądź-jakich możliwych problemów.

Więc, zdaniem autorów, pod kontrolą wewnętrzną trzeba rozumieć różne rzeczy dla rozmaitych ludzi. To tworzy pajęczynę między biznesmenami, ustawodawcami, urzędnikami i innymi. W rezultacie nieporozumienia i różnych oczekiwań w zakresie przedsiębiorstwa powstają problemy. Problemy znacznie pogłębiają się, kiedy przekracza się termin, jeśli on jest nie wyraźnie określony, lecz zapisany w prawie, regulujących normach albo regulach.

W tym sprawozdaniu rozpatrują się potrzeby i oczekiwania kierownictwa i innych użytkowników. Ono wyznacza i odzwierciedla cel kontroli wewnętrznej, odpowiednio: 1) ustalić ogólne wyznaczenia zadowolenia potrzeb różnych stron; 2) zabezpieczyć standard, odpowiednio do którego przedsiębiorstwa albo inne organizacje (duże albo małe, w strefie państwowej albo prywatnej, w celu otrzymania dochodu, albo nie) potrafią ocenić ich systemy rządzenia i wyznaczyć, w jaki sposób ich polepszyć.

W szerokim rozumieniu, kontrola wewnętrzna jest procesem, który spełnia się przez Radę dyrektorów przedsiębiorstwa, managerów i inny personel, w celu zabezpieczenia odpowiedniej gwarancji osiągnięcia celu przedsiębiorstwa w następujących pojęciach: efektywność operacji; wiarygodność finansowej sprawozdawczości; odpowiedniość do czynnych praw i regulacji.

Pierwsze pojęcie wskazuje na główne cele biznesu, włączając wydajność, dochodowość i zabezpieczenie zasobów. Następane dotyczy do przygotowania we właściwy sposób finansowych sprawozdań i ich publikowania, włączając pośrednią i skróconą sprawozdawczość, a także wybrane finansowe dane, otrzymane z takich sprawozdań, takie jak realizacja dochodów, które są ogłoszone. Trzecie wyznaczenie dotyczy odpowiedniości tym prawom i normom, którym podporządkowuje się subiekt gospodarowania. Te absolutnie różne, lecz przeciętne pojęcia wskazują na różne potrzeby i pozwalają zastanowić się na zadowoleniu oddzielnych wymagań.

Więc, systemy kontroli wewnętrznej pracują na różnych poziomach efektywności. Wewnętrzną kontrolę można rozpatrywać jako efektywną w każdej z trzech kategorii, odpowiednio, jeśli rada dyrektorów i management mają dostateczną pewność w tym, że rozumieją na jakim poziomie działalności przedsiębiorstwa były osiągnięte cele: 1. Opublikowane finansowe sprawozdania przygotowują się pewnie; 2. Czynne prawa i reguły dotrzymują się; 3. Dopóki kontrola wewnętrzna jest procesem, jego efektywność jest stanem albo warunkiem procesu w jednym albo kilku momentach czasu.

Kontrola wewnętrzna składa się z pięciu wzajemnie powiązanych komponentów. One powstają w zależności od tego, jak management rządzi biznesem, i są zintegrowane w proces rządzenia. Chociaż komponenty dotyczą wszystkich subiektów gospodarowania, małych i średnich kompanii, w nich to może wykorzystywać się w inny sposób, aniżeli w dużych. Ta kontrola może

być mniej formalna i mniej strukturowana, lecz niewielka kompania wciąż może mieć efektywny system kontroli wewnętrznej. Takimi składnikami są:

1. Środowisko kontroli. Środowisko kontroli zadaje ton organizacji, wpływając na kontrolę świadomości jej ludzi. Ono jest podstawą dla całych innych komponentów kontroli wewnętrznej, zabezpieczając dyscyplinę i strukturę. Czynniki środowiska kontroli włączają całość, etyczne wartości i osobistą kompetencję ludzi; filozofię managementu i styl pracy; sposób rządzenia nadaje uprawnienie i odpowiedzialność, a także organizuje i rozwija swoich ludzi; a uwaga i kierunki działania wyznaczają się przez radę dyrektorów.

2. Proces oceny ryzyk obiektu gospodarowania. Każda organizacja zderza się z ryzykami zewnętrznymi i wewnętrznymi środowisk, które muszą być ocenione. Przesłanką oceny ryzyka jest ustalenie celi, powiązanych na różnych poziomach i wewnątrzkonsekwentnych. Ocena ryzyka - to ujawnienie i analiza odpowiednich ryzyk osiągnięcia celu, co formuje podstawę dla wyznaczenia tego, w jaki sposób ryzyko musi być ocenione. Ponieważ ekonomiczne, przemysłowe warunki regulacji i eksploatacji będą przedłużały zmieniać się, jest konieczność w mechanizmie po to, żeby ujawnić i uregulować specjalne ryzyka, związane z przemianami.

3. Informacyjny system, włączając powiązane procesy biznesowe, stosowne dla sprawozdawczości finansowej i zawiadomienia informacji. Odpowiednia informacja musi być ujawniona, otrzymana i przekazana w koniecznej formie i w porę, co daje możliwość subiekptom pełnić swoje obowiązki. Informacyjne systemy organizują sprawozdania, które włączają operacyjną, finansową i zatwierdzoną informację, która pozwala prowadzić i kontrolować działalność przedsiębiorczą. Oni opracowują nie tylko wewnątrz stworzone dane, ale i informację o zewnętrznych wydarzeniach, działalności, które są ważne dla uzasadnionego podjęcia decyzji i prowadzenia sprawozdawczości zewnętrznej. Efektywna komunikacja również musi odbywać się w bardziej szerokim rozumieniu, "ściekając na dół, poprzek i do wierzchołka organizacji". Wszyscy współpracownicy muszą otrzymywać wyraźny sygnał od kierownictwa o tym, że kontrolne obowiązki koniecznie odbierać serio. Oni powinni uświadamiać swoją rolę w systemie kontroli wewnętrznej, a także to, że niektóre rodzaje działalności dotyczą do pracy innych. Oni muszą mieć środki związku, żeby otrzymywać sygnały. W miejscu również musi być efektywna komunikacja ze stronami zewnętrznymi, takimi jak klienci, dostawcy i akcjonariusze.

4. Środki kontroli. Administracyjna działalność jest polityką i procedurami, które pomagają zabezpieczyć wykonanie dokumentów administracyjnych. One pomagają zabezpieczyć wykonanie koniecznych środków dotyczących usunięcia ryzyk dla osiągnięcia celi przedsiębiorstwa. Kontrolna działalność wykonuje się w ramach całej organizacji, na wszystkich poziomach i przez wszystkie funkcje. Ona włącza cały szereg przedsięwzięć, szczególnie uzgodnienie, nadanie pozwolenia, sprawdzenia, odzewy dotyczące wydajności operacyjnej przedsiębiorstwa, bezpieczeństwa aktywów i podziału obowiązków.

5. Monitoring środków kontroli. Systemy kontroli wewnętrznej muszą przejść przez monitoring - proces oceny jakości pracy systemu w ciągu pewnego czasu. To osiąga się kosztem nieprzerwanego monitoringu, oddzielnych ocen, albo pojednania tego i innego. Stały monitoring odbywa się podczas wykonania operacji. On włącza w siebie regularną administracyjną i nadzorczą działalność, a także inne działania personelu co do wykonania swoich obowiązków. Poziom i często oddzielnych ocen, po pierwsze, będzie zależeć od oceny ryzyk i efektywności przeprowadzonych procedur kontroli. Usterki wewnętrznej kontroli muszą być pogane rządzającym z pytaniami, a także powinny być przedstawione rządzającym i dyrektorom.

Więc, istnieje współdziałanie i związek między tymi komponentami, stwarzając zintegrowany system, który dynamicznie reaguje na zmienne warunki. System kontroli wewnętrznej nierozdzielnie jest związany z operacyjną działalnością osoby i istnieje dla fundamentalnych przyczyn biznesu. Wewnętrzna kontrola jest najbardziej efektywna, kiedy elementy kierowania wbudowane do infrastruktury przedsiębiorstwa i są częścią przedsiębiorstwa. "Wbudowana" kontrola jakości wsparcia i rozszerzenia praw i możliwości inicjatyw, pozwalają uniknąć niepotrzebnych strat i szybko zareagować na zmienne warunki.

Zdaniem autorów, istnieje prosty związek wzajemny między tymi trzema kategoriami zadań, szczególnie: czego przedsiębiorstwo pragnie osiągnąć i przy pomocy jakich komponentów, co jest koniecznym dla osiągnięcia tych celów. Wszystkie składniki dotyczą każdej kategorii celów. Rozpatrując którąś z kategorii, na przykład - efektywność operacji, konieczne żeby wszystkie składniki były obecne i efektywnie funkcjonowały, z czego można wyciągnąć wniosek, że wewnętrzna kontrola za operacjami jest efektywna.

Wyznaczenie kontroli wewnętrznej, z jej podstawowymi pojęciami - to proces, co wykonuje się przez ludzi, zabezpieczając dostateczną pewność razem z klasyfikacją celów i komponentów, a także kryteriów efektywności, które są składnikami systemu kontroli wewnętrznej [2].

Więc, kontrola wewnętrzna może pomóc subiektywnie osiągnąć jego celów wydajności i opłacalności, a także uprzedzić straty zasobów. On zabezpiecza przedsiębiorstwo wiarygodną sprawozdawczością finansową. On również może pomóc gwarantować to, że działalność przedsiębiorstwa odpowiada wymaganiom ustawodawstwa i normatywnym aktom, unikając нанесения szkody jego reputacji i powstaniu innych skutków. Na ogół, on pomaga organizacji poruszać się w tym kierunku, gdzie ona chce iść i unikać pułapek, co będą spotykały się na jej drodze.

Niestety, wiele ludzi oczekuje o wiele więcej, niż nierealnie. Oni szukają absolutności, uważając że: 1) kontrola wewnętrzna może zabezpieczyć sukces - czyli, on zabezpiecza osiągnięcie głównych celów biznesu, albo przynajmniej, gwarantuje jego przetrwanie; 2) efektywny system kontroli wewnętrznej może pomóc osiągnąć takich nierealnych celów.

Wewnętrzna kontrola może nadać rządzącym informację o sukcesach działalności organizacji, albo o ich nieobecności. Lecz w istocie, on nie może zmienić "biednych" managerów na "dobrych". I, kołysanie w programach i polityce rządu, konkurencyjne działania albo warunki ekonomiczne mogą być poza zasięgiem kontroli działalności przedsiębiorstwa. Więc, kontrola wewnętrzna nie może gwarantować sukcesu albo nawet przetrwania.

Kontrola wewnętrzna może zabezpieczyć pewność sprawozdawczości finansowej i dotrzymania praw i reguł [4].

Bez względu na to, o ile system kontroli wewnętrznej jest dobrze przemyślany i o ile efektywnie on pracuje, on może nadać rządzącym tylko odpowiednie, a nie absolutne zabezpieczenie co do osiągnięcia celów. Prawdopodobieństwo osiągnięcia zależy od ograniczeń, właściwych wszystkim systemom kontroli wewnętrznej. To łączy realia o tym, że sądzenia w trakcie podjęcia decyzji mogą być nieuzasadnione, i że awaria może stać się przez najmniejszy błąd albo pomyłkę. Oprócz tego, kontrolę można pokonać przez zwołanie dwóch albo więcej ludzi, i w takim wypadku kierownictwo ma możliwość poprawnie nastroić system kontroli. Innym ograniczającym czynnikiem jest to, że design systemu wewnętrznej kontroli musi uwzględniać ten fakt, że istnieje brak zasobów, a korzyści od kontroli muszą być rozpatrzone zgodnie z ich kosztem.

Więc, wtenczas kiedy kontrola wewnętrzna może pomóc organizacji w osiągnięciu swoich celów, ona zarówno nie jest panaceum. Co dotyczy praw i obowiązków, to każdy w organizacji odpowiada za kontrolę wewnętrzną.

Autorzy uważają za potrzebne wyróżnić, że główny dyrektor wykonawczy jest bezpośrednio odpowiedzialny za kontrolę wewnętrzną, i musi wziąć na siebie "prawo własności" systemu. Więcej, aniżeli ktokolwiek, dyrektor wykonawczy zadaje "ton na wierzchołku", który wpływa na całość, etykę, i inne czynniki pozytywnego środowiska kontroli. Na dużym przedsiębiorstwie ten obowiązek pełni się w ten sposób, żeby zabezpieczyć kierownictwo i zarząd starszych managerów, a także analizując ich sposoby rządzenia przedsiębiorstwem. Starsi managerzy, z kolei, niosą odpowiedzialność za stworzenie bardziej konkretnych procedur i polityki wewnętrznej kontroli dla odpowiedzialności personelu za pracę. W niewielkiej organizacji, wpływ wykonawczego dyrektora, bardziej znanego jako właściciela-kierownika zazwyczaj jest bardziej prosty. W bądź-jakim wypadku, w "kaskadowej" odpowiedzialności, manager faktycznie jest wykonawczym dyrektorem własnego zakresu odpowiedzialności. Szczególne znaczenie również mają finansowi kierownicy i ich personel, którzy kontrolują przeciętną działalność, a także z góry na dół innych pododdziałów przedsiębiorstwa.

Jak wiadomo, management - podporządkowany Radzie dyrektorów, i zabezpiecza rządzenie i kontrolę. Efektywni członkowie rady dyrektorów są celowe, zdolne i docieklive. Oni mogą mieć wiedzę o działalności przedsiębiorstwa i środowiska naturalnego, a także zabezpieczać czas, konieczny dla wykonania swoich obowiązków. Kierownictwo może być w stanie zmieniać kontrolę i ignorować albo ograniczać związek między podległymi, co nadaje możliwość nieuczciwym kierownikom, które naumyślnie nie pokazują wyniki pokryć ich tory. Silna i aktywna Rada dyrektorów, zwłaszcza w połączeniu z efektywnymi źródłami związku i czynnymi finansowymi, prawnymi funkcjami i funkcjami audytu wewnętrznego, częściej zdolna identyfikować i skorygować takie problemy.

Wewnętrzni audytorzy odgrywają dosyć ważną rolę w ocenie efektywności systemów rządzenia, a także pomocy w potocznej efektywności. Przez organizacyjne pozycje i autorytetu w organizacji, funkcje wewnętrznego audytu często odgrywa znaczną rolę monitoringu. Przez organizacyjną pozycję i zakres wpływu w organizacji, funkcje audytu wewnętrznego często odgrywają znaczną rolę w monitoringu.

W pewnym stopniu, kontrola wewnętrzna - to odpowiedzialność każdego w organizacji i musi być częścią albo nie jawną częścią pracy każdego. Praktycznie wszyscy współpracownicy podają informację, co wykorzystuje się w systemie kontroli wewnętrznej albo podejmują działania, konieczne dla spełnienia kontroli. Oprócz tego, wszyscy współpracownicy muszą nieść odpowiedzialność za rozpowszechnienie informacji o operacjach organizacji, nieprzestrzeganie kodeksu zachowania i inne naruszenia albo bezprawne działania.

Cały szereg czynników zewnętrznych również doprowadza do osiągnięcia celi organizacji. Zewnętrzni audytorzy, z niezależnego i obiektywnego punktu widzenia, wnoszą bezpośrednią ratę, przez audyt finansowej sprawozdawczości, i niebezpośredni - przez nadanie pozytywnej informacji, koniecznej dla rady dyrektorów w wykonaniu ich obowiązków. Inni, którzy nadaje informację organizacji, pozytywną dla spełnienia kontroli wewnętrznej, to organy prawodawcze i regulujące, klienci i inni, kto ma sprawy z przedsiębiorstwem, analitycy finansowi, agencje rankingowe i środki masowego przekazu. Zewnętrzne strony nie niosą żadnej odpowiedzialności za kontrolę wewnętrzną i nie są częścią jego systemu.

Podczas kontroli wewnętrznej jako systemu kompleksowego autor proponuje składać sprawozdanie według czterech rozdziałów.

Pierwszy rozdział - to podsumowanie (wysoko poziomowy przegląd systemu kontroli wewnętrznej, skierowany do głównych dyrektorów wykonawczych, innych kierowników, członków rady dyrektorów, organizacji prawodawczych i regulujących.

Drugi rozdział - struktura (wyznacza kontrolę wewnętrzną, opisuje jej elementy, i ustala kryteria, według których rządzące, rada dyrektorów, albo inne mogą ocenić ich system rządzenia). Podsumowanie tu również wchodzi.

Trzeci - to sprawozdanie dla zewnętrznych stron jest dodatkowym dokumentem, który zawiera wskazówki dla tych organizacji, które publicznie nadają finansowe sprawozdania, albo mają zamiar to zrobić.

W czwartym rozdziale, który nazywa się "instrumenty oceny", nadano materiały, które mogą stać się w przygodzie przy przeprowadzeniu oceny systemu kontroli wewnętrznej.

Więc, działania, które mogą być użyte w rezultacie tego odczytu, zależą od położenia i roli stron załączonych.

Więc, uogólniając wszystko wymienione powyżej, można wyciągnąć wniosek, że tak, czy owak, wiele osób mówią, że są pewne poziomy ich organizacji - pododdziały, działy albo inne administracyjne komponenty, gdzie rządzenie jako system znajduje się na początkowej fazie opracowania, albo musi być wzmocniony. Dyrektorze nie lubią niespodzianek. Badanie stwierdza, że dyrektor wykonawczy jest inicjatorem samodzielnej oceny systemu rządzenia.

W ramach jednego podejścia, dyrektor może rozwijać się, jednocząc rządzących na przedsiębiorczych jednostkach i głównych współpracowników dla omawiania pierwotnej oceny kontroli. Dla tych ludzi będą nadawać się wskazania co do omawiania przepisów tego artykułu z ich głównymi podległymi, żeby zabezpieczyć kontrolę procesu pierwotnej oceny terenu ich działania i

зreferować odwrotne wyniki. Inne podejście może włączać pierwotny przegląd polityki i programów audytu wewnętrznego korporacji i przedsiębiorstw, jaką nie byłaby forma organizacyjna, pierwotna ocena wyznacza czy jest konieczność w przeprowadzeniu następnej oceny. Trzeba również przekonać się czy odbywają się potoczne procesy monitoringu. Czas, wykorzystany przy przeprowadzeniu oceny wewnętrznej kontroli jest inwestycją.

Literatura:

1. Білуха М. / Теорія контролю фінансово-господарчєй і аудytu: підручник М. Білуха. – К.: РР «Владз», 1996. – 348s.
2. Borysenko M. Organizacja i metodyka kontroli wewnętrznej na przedsiębiorstwach: autoreferat na otrzymanie stopnia kandydata n.e : spec.08.00.09 "Księgowość, analiza i audyt" - M. Borysenko - Kijów, 2008. – 21s.
3. Entoni R. Ewidencja: sytuacje i przykłady / R.Entoni, - M.: Finanse i statystyka, 1993. – 560s.
4. Karluga.E. Finansowo-gospodarcza kontrola w systemie rządzenia : Monografia / E.Karluga - K.: Elga, 2002 – 360s.
5. Miuller.G. Ewidencja: międzynarodowa perspektywa: Tłum. z ang. - 2-e wyd., stereotypowe / G.Miuller, H.Gernon, G.Miik - M.: Finanse i statystyka, 1996. – 136s.
6. Jarowenko.G. Środki organizacyjne zabezpieczenia efektywnego funkcjonowania wewnętrznej kontroli przedsiębiorstw / G.Jarowenko - Zwiastun Naukowy - 2008. - №1. - S.80-87.

Chirva J.E.

PhD, Associate Professor,

National Academy of National Guard of Ukraine, Kharkiv, Ukraine

Bugrimenko R.M.

PhD, Associate Professor,

Smirnova P.V.

PhD, Associate Professor,

Kharkov State University of Food Technology and Trade, Kharkiv, Ukraine

SYSTEMATICS METHODOLOGICAL APPROACHES TO ASSESSING ECONOMIC SECURITY

Чирва Ю.Є.

к.е.н, доцент,

Національна Академія Національної гвардії України, м. Харків

Бугріменко Р.М.

к.е.н., доцент,

Смірнова П.В.

к.е.н., доцент,

Харківський державний університет харчування та торгівлі, м. Харків

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ МЕТОДИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

В статті висвітлено проблеми забезпечення економічної безпеки підприємства. З цією метою розглянуто методичне забезпечення оцінки економічної безпеки суб'єктів господарювання та здійснено їх систематизацію за рядом класифікаційних ознак. Виявлено переваги та недоліки існуючих методичних підходів, проблеми та можливості їх застосування для оцінки економічної безпеки суб'єктів господарювання.

Ключові слова: підприємство, економічна безпека, методичні підходи, оцінка

The article shows the problem of providing economic security. For this purpose, considered methodological support assessment of economic security of subject of ménage and made their systematization by a number of classifications. Identify the advantages and disadvantages of existing methodical approaches, problems and their possible use to assess the economic security of subject of ménage.

Keywords: enterprise, economic security, methodological approaches, evaluation

У ринкових умовах перед будь-яким суб'єктом господарювання постає проблема забезпечення своєї економічної безпеки, тобто захисту від різноманітних загроз із його зовнішнього та внутрішнього середовищ. Дослідженням питань методології оцінки економічної безпеки присвячено праці багатьох вітчизняних та іноземних вчених [1-3], що вимагає їх систематизації для вибору найбільш адекватних з метою отримання обґрунтованих висновків. Незважаючи на значний інтерес вітчизняних і зарубіжних вчених